

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 104**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Kvinnor!

Ja, nu är brölloppet förbi, och jag skall försöka att arbeta igen, kanske knapptast läs det när du idag. De ha verkligen beordrat mig att göra festen riktigt ståtlig, men jag vet inte rätt mat, något är det dock bestämt, som hindrar en frisk naturlig glädjelust att rida på Gårdsjö. Jag tror, att det ~~är~~ någon slags antagonism mellan hans släkt och hennes. Emil Chöler hade närvarande på brölloppet tre systor, sju svåger och systerdöttrar. Emilia Chöler hade fyra bröder, sju svågerska. Men det är något tytt uttalat misstroende mellan alla dessa, men den ingenting märka, men de ha inte riktigt tillsammans. Timbergarne äro fint och hyggligt folk och snälla. Chölers äro mycket mer tillfräglade. Det är hundra och trettio. Jag tänker på nåt som glädja och förtjusne, som rådde, när pappa och minnas släktingar nåddes förr, det var ett glädjens överdunn. Klän kändes i det sådant. De unga, tärnor och manskalkar hade dock andra dagar mycket roligt. Det var riktigt ungdomsglädje.

Ja, första dagen satte jag på mig min svarta sidenklädning. (hvitklädning.) Fröken L. Rammare och hennes mig ganska bra och så foro vi alla tre till Byström. Det gick allt rätt och riktigt till, släktingar i korset, ett fint brudpar, mycket sympatiskt, och en massa tråkiga tärnor och manskalkar. Brudgum, styffar, professorn Ptave i Uppsala vidde. Han är mycket representativ och gjorde det vackert, allt var riktigt fint, och som det skulle vara, mycket fint och underbart vackert väder, men kallt för den, som var voringar. Jag hade haft tankar på maten och var ängslig, att den skulle kunna igen, Det var så och så, men då jag kom till middagsbordet och fick dricka min, så blev jag bra.

